

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO ŠIBENIK

Broj: KN-DO-5/01
Šibenik, 11.04.2001. godine
ŽŽ/ZV

Z A P I S N I K

sastavljen dana 11. travnja 2001. godine u Županijskom državnom odvjetništvu Šibenik

Prisutni: 1. Željko Žganjer, županijski državni odvjetnik
2. Zlata Varnica, zapisničar

Pristupio je po pozivu građanin PETAR IVIĆ, JMBG: 0509962334318, sin Marka i majke Jake rođ. Malenica, rođen 05. rujna 1962. godine u Drnišu, nastanjen u Šibeniku, ul. Trg Andrije Hebranga 17, Hrvat, drž. RH, tel. 022/333-975, te je upitan u smislu čl. 174 st. 4 ZKP-a na okolnosti usmrćenja Branislava Jovića zv. "Beba", Mihajla Andrića zv. "Rnjak" i Nikole Jovića zv. "Braco" tijekom vojno-redarstvene operacije "Oluja" izjavio:

"Do početka vojno-redarstvene operacije "Oluja" obavljao sam dužnost zamjenika zapovjednika Odjeljka logističke baze Šibenik. No, baš tada nezadovoljan načinom rada zapovjednika baze bojnika Željka Jonjića, nakon međusobnog verbalnog a potom i lakšeg fizičkog okršaja, samoinicijativno sam napustio postrojbu i u poslijepodnevним satima, dana 04. kolovoza 1995. godine, priključio sam se postrojbi 142. brigade HV-a koja je pokušavala probiti liniju obrane neprijatelja u naselju Žitnić. Neprijateljska strana pružala je tada još uvijek žestok otpor tako da taj dan Žitnić nije bio oslobođen. U večernjim satima vratio sam se u vojarnu "Minerska" i radio na utovaru i distribuciji streljiva za sve postrojbe HV na šibenskom dijelu ratišta.

Dana 05. kolovoza 1995. godine, izjutra, negdje oko 9 ili 10 sati zajedno s Antom Petričević, djelatnikom SIS-a Šibenik, osobnim automobilom marke "BMW 324" dizel, reg. oznake HV-555 AB otišao sam u međuvremenu oslobođeni Žitnić. Ante Petričević je bio odjeven u maskirnu uniformu a od naoružanja je imao pištolj ili strojnicu "Ero", možda i jedno i drugo ali sada u to više nisam siguran. U Žitniću sam, koliko se sjećam, primijetio ili načelnika PU šibenske Dragu Matića ili gradonačelnika Drniša, također Matića. Odatle smo nastavili put prema Drnišu. Petričević je s vozilom ostao u Drnišu a ja sam zajedno sa Šimom Grečić iz Drniša (rođen mislim 1962. ili 1963. godine) te osobom prezimena Šikić a nadimka "Ben" krenuo pješke prema Siveriću. I Šime i "Ben" su bili odjeveni u maskirne uniforme i nosili su borbene prsluke s rezervnim okvirima streljiva. Tako sam i ja bio odjeven. Svi smo bili naoružani automatskim puškama. Šime je tada bio časnik u činu poručnika, natporučnika ili satnika, a Šikić je bio dočasnik. Negdje oko 14 ili 15 sati kod

prijelaza ceste preko željezničke pruge u Siveriću primijetili smo da cestom iz smjera Knina pješke nailaze 3 naoružane osobe. Nisam siguran da li su sve 3 osobe bile u uniformi SAO Krajine. Netko je od nas povikao da se predaju. Dvojica su odbacila oružje a treći nije. Ja sam zapucao jediničnom paljbom iz oružja, a ne znam da li su pucali Šime i "Ben". Tada je i onaj treći odbacio pušku. Bio je to Jović zv. "Beba" kojeg sam poznavao jer smo zajedno išli u školu. Šime i "Ben" su potrčali prema njima, udarili ih nogama i oborili ih na tlo. "Beba" je bio na trenutak ošamućen a ostala dvojica nisu. Sva trojica su bili naoružani automatskim puškama tzv. cigankama. "Beba" mi je, kažem, bio poznat a ova dvojica ne, zapravo, naknadno sam saznao da bi nadimak jednom od ove dvojice bio "Puškar", da je iz Žitnića i da je navodno u rodu s "Bebom" Jovićem, dok za treću osobu ni dan danas ne znam o kome se radi. Netko od njih je nosio plavu radničku jaketu a možda i takve hlače. "Beba" je sigurno imao maskirne hlače a mislim, također, maskirnu majicu ili košulju. Sve se ovo događalo negdje 20-30 m od prijelaza ceste preko željezničke pruge u smjeru Knina. Nakon zarobljavanja ovu smo trojicu vratili natrag preko pružnog prijelaza i posjeli na zemlju ispred kuće locirane odmah do tog prijelaza. Jedan od njih je bio prilikom onog pucanja lakše ranjen u desnu nadlakticu. Metak ga je nešto jače okrznuo, pa smo dali zavoj a jedan mu je od ove dvojice, također zarobljenih, previo ruku. Dok smo tu bili začuli smo u jednom trenutku iz smjera Knina zvuk traktora. Ja i "Ben" ili možda Šime, nisam siguran, otišli smo kriomice livadom u pravcu odakle je dopirao zvuk traktora. Na traktoru i prikolici su bili stariji ljudi. Napuštali su Knin i odlazili prema Drnišu. Izvijestili su nas da na cesti koja vodi prema Kninu nema neprijateljske vojske, već samo dosta napuštenih vozila, poljoprivrednih strojeva ali i oružja - topova. Nakon tog razgovora ti su ljudi nastavili put prema Drnišu.

U međuvremenu na mjesto gdje smo se nalazili s ovom trojicom zarobljenika počeli su pristizati pripadnici 142. brigade HV. Skupilo ih se možda 50-ak. Oko 17 sati došao je tu vozilom marke "BMW" Ante Petričević, a došao je i Smiljan Reljić. Nisam siguran da li je Smiljan Reljić ili njegov šofer Davor Blažević bio naoružan revolverom "magnum 357" duge cijevi (6 inča). Ne znam da li je Smiljan došao s Petričevićem ili pješke ili, možda, sa svojim džipom i vozačem Blažević Davorom. To nisam primijetio. Među vojnicima nalazio se jedan vojnik s oznakom na crvenoj kapi. Zaključio sam da se vjerojatno radi o pripadniku 4. gbr HV. Bio je visok do 195 cm i težak preko 100 kg, lice mu je bilo okruglo, kosa smeđa kratko ošišana, a nosio je izbljedjelu maskirnu uniformu. Radilo se o čovjeku snažne mišićave konstitucije koji je bio naoružan automatskom puškom. Vojnici su se veselili, međusobno rukovali, grlili i ljubili, mnogi od njih su se pozdravljali i sa Smiljanom Reljićem. Ja se sada ne mogu sjetiti imena i prezimena nekog od tih vojnika. Bili su to uglavnom pripadnici 142. brigade HV-a iz Badnja, Siverića, Tepljuha, Kadine glavice. Uostalom u ratnom dnevniku 142. brigade HV-a postoje valjda podaci o tome koji je dio te brigade i koji su pripadnici tog dijela brigade djelovali u "Oluji" na pravcu Siverić-Tepljuč i dalje prema Kninu.

U jednom je trenutku netko od prisutnih vojnika ili možda više njih, misleći na onu trojicu zarobljenika, upitao "Što ćemo s njima, koji će nam kurac?". Zarobljenici su sjedili jedan pored drugoga. Ispred njih se nalazio Smiljan Reljić, do njega Ante Petričević a iza Smiljana se nalazio njegov vozač Damir Blažević. Nakon onog upita Smiljan je

odmahnuo rukom i kazao, "Vodi, makni to...". U tom sam času bio udaljen od Smiljana možda 4 m. Nitko između nas nije stajao i vidik mi zaklanjao. Sjećam se da su zarobljenici sjedili na zemlji s lijeve strane ceste gledano u smjeru Knina, ispred kuće koja se nalazi odmah do prijelaza ceste preko željezničke pruge i to na način da su im noge bile u kanalu uz cestu. Radilo se o kanalu uz cestu za odvod otpadnih voda. Smiljan Reljić, Ante Petričević i Davor Blažević stajali su sučelice okrenuti prema zarobljenicima ali na cesti. Ja sam se nalazio izvan ceste, možda 2 metra iza zarobljenika. Kada je Smiljan odmahnuo rukom i kazao "vodi, makni to..." iz grupe vojnika se izdvojio onaj vojnik sa crvenom kapom. Došao je do zarobljenika i kazao, "Diži se stoko, mater vam jebem". Nitko od prisutnih nije komentirao postupak Reljića, niti je pokušao zaustaviti odvođenje zarobljenika. Za mene je Reljić, a vjerujem i za sve ostale, kao šef tajne službe Republike Hrvatske i čovjek s ovog drniškog područja u to vrijeme bio naprosto pojam. Potom je vojnik s crvenom kapom odveo ovu trojicu u dvorište jedne kuće koja se nalazi odmah do obiteljske kuće Smiljana Reljića. Više ih nisam vidio već sam čuo rafalnu paljbu. Na trenutak je nastao muk, vojnik sa crvenom kapom se vratio i udaljio u smjeru Knina, a onda je vojnik, mislim, Dragan Radeljak ljutito reagirao i kazao, "Pizda mu materina zašto ste ih ubili, je li to trebalo?". Radeljak je tada bio časnik, mislim u činu satnika, star oko 30-ak godina. Nakon toga smo svi zajedno nastavili kretanje prema Kninu.

Ja sam jednu pušku oduzetu od ovih zarobljenika zadržao i nakon par dana sam je predao Iveku Blažekoviću u 306. logističku bazu u vojarni "Kuline". Ne znam što je bilo s preostale dvije puške.

Dva dana nakon ovog događaja u Kninu me je susreo veterinar Ante Krasnići. Pitao me je gdje se nalaze ona trojica pobijenih kako bi ih zakopali a ja sam mu kazao gdje se nalazi to mjesto.

Negdje u proljeće 1998. godine samnom su o ovom događaju razgovarala dvojica djelatnika SZUP-a. Vraćajući se u vojarnu "Kralj Zvonimir" u Kninu i upravo pred ulazom u vojarnu primijetio sam kako se zaustavlja jedan osobni automobil crne boje marke "BMW" zagrebačke registarske oznake. Iz vozila su izašle dvije osobe i upitale vojaka na kapiji da li tu službuje natporučnik Petar Ivić. To sam ja vidio i čuo pa sam prišao i kazao da sam ja natporučnik Ivić. Oni su izvadili službene iskaznice i predstavili se kao djelatnici SZUP-a. Nisam zagledao u njihove iskaznice i provjeravao da li se doista radi o djelatnicima te službe. Razgovor smo obavili u mom uredu u navedenoj vojarni. Kazao sam im sve ovo što i danas vama govorim. Njih je posebno zanimalo da li ja poznajem onu osobu koja je ubila zarobljenike."

Nakon što su građaninu Petru Iviću predočeni fotoelaborati broj UU "ID 5"/1995, UU "ID 6"/1995 i UU "ID 7"/1995 od 31.08.1995. izvjavljuje:

Na predočenim fotografijama prepoznajem osobe koje smo dana 05. kolovoza 1995. godine zarobili. Na slici br. 6 fotoelaborata oznake UU "ID 7"/1995 vidi se na desnoj ruci zavoj kojim je previjeno mjesto ranjavanja osobe kako sam ranije opisao. Ovu smo osobu zarobili ali ja tu osobu prije tog događaja nisam poznao i nikad je prije nisam vidio."

SLOBODNA DALMACIJA

24.06.2008 | 22:12

DANU **BLAŽEVIĆ OSVJETLAO OBRAZ MUP-U NA 8. PRVENSTVU HRVATSKE U ENIGMATICI****Sanadera čuva genijalac iz Drniša**

È kipa 'Policajci & n anekenke' potukli poznate TV kvizaše, a titulu prvaka Hrvatske uzēja Boris Nazansky

PIŠE ROBERT PAUJELTIĆ

Jarunu sad u ovu nedilju, voditelj **Tarik Filipović** održa je kviz ABCD, sličan "Milijunašu".

Između 12 ekipa sve su šokirali i pobjedu odnili apsolutni amateri i autsajderi, "Policajci & manekenke", sastavljeni od najpametnijih predstavnika MUP-a, te lipih hostesa na priredbi.

Oni su uspjeli otvariti nevjerojatan niz od čak 25 točnih odgovora. Ostalih 11 momčadi vodili su najjači hrvatski TV kvizaši, primjerice **Robert Lojpur** i **Tomislav Ćurin**, te doslovce svi najbolji enigmati u zemlji, ali su na kraju morali priznat pobjedu ekipe "reda i lipote".

Kapetan pobjedničke ekipe, **Davor Blažević** zvan **Tigar**, drniški momak od oka, inače je poznat ka glavni tjelohranitelj premijera Sanadera. Ko bi reka da nan barba lvu čuva takvi genijalac?

Pehar ovogodišnjega enigmatskog prvaka Hrvatske, u konkurenciji od čak 800 sastavljača, zasluzija je ugledni zagrebački zagonetač **Boris Nazansky**, a najbolje plasirani Dalmatinac, na trećemu mjestu, vrsni je križaljkaš **Marko Mihajević** iz Ostrvice kod Omiša.

Davor Blažević Tigar, kapetan pobjedničke ekipe

scena

pišite uredniku

pošaljti

ispis

Ponuda hrvatskih kladionica.

Pregled i usporedba koeficijenata. Vodeće HR kladionice na jednom mjestu.

www.kladionice.com.hr

Da

Mogu Platiti Manji Porez. Klikni i saznaj kako.

www.urkus.hr

Dodaj svoj oglaš